

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Vanskeligheder og Risiko at hæve dem og transportere dem et andet Sted hen, saaledes at det er tvivlsomt, om det overhovedet kan betale sig at gøre det, og det vil desuden være et rent Tilfælde, om de omtalte Konstruktioner skulde passe til Anvendelse et andet Sted.

De omtalte Firmaer har dernæst paa ny fremsat det allerede omtalte, af Civilingeniør Ulrik Pedersen udarbejdede Forslag til en Havn i Ferring Sø med Skibsfartskanal til Nissum Bredning, dog i noget forbedret Skikkelse. Firmaets Overslag er paa 51,3 Mill. Kr. — 1939-Priser + 40 pCt. —, medens Ingeniør Pedersen som nævnt havde anslaaet Omkostningerne til ca. 25 Mill. Kr. Naar visse Ting rettes i Projektet, vil Bekostningen som allerede anført blive omtrent som ved Kommissionens Forslag II. Firmaerne udtaler, at de anser Thyborøn for et meget u hensigtsmæssigt Sted for en Havn, og anbefaler fortrinsvis at nedlægge den bestaaende Havn og Kanal ved Thyborøn til Fordel for Anlæggene i Ferring Sø. Firmaerne foreslaar endvidere at undlade Lukning af Thyborøn Kanal, men lade Kanalen skotte sig selv i Forventning om, at den vil lukke sig ved Tilsanding i Løbet af 20—30 Aar, idet man derved endnu i nogen Tid kan drage Fordel af Saltvandstilstanden i Limfjorden og af Havneanlæggene i Thyborøn. Denne Fremgangsmaade, at overlade Thyborøn til sig selv, vil imidlertid kunne medføre ganske ubehagelige Tilstande, der kan forvolde Ulemper og Skader, og der er ingen Fordel ved indtil videre at bevare en Tilstand i Fjorden med varierende og stadig aftagende Saltholdighed, naar det dog er Hensigten efterhaanden at indføre Ferskvandstilstand. Jeg skal i øvrigt ikke her komme nærmere ind paa Forslaget om en Havn i Ferring Sø, som jeg allerede tidligere har berørt.

Firmaet Christiani & Nielsen har ved Afgivelse af Svar paa Ministeriets Henvendelse gjort et meget betydeligt Arbejde. Angaaende Spørgsmaalet om, hvor den aabne Kanal bør være, anføres det, at den nuværende Beliggenhed af Kanalen bør bevares, selv om dette skulde medføre større Udgifter end Tilvejebringelse af en Kanal andetsteds, og Firmaet har derfor udelukkende beskæftiget sig med Spørgsmaalet om, hvorledes Kommissionens Forslag II kan ændres med Henblik paa Bevarelsen af den aabne Kanal. Firmaet foreslaar Moler af samme Længde og Beliggenhed som Kommissionens; men Mundingsvidden for-

udsættes forøget, for at Strømhastigheden kan blive reduceret. Lukningen af Kanalen og den af Kommissionen foreslaaede Dæmning bag Tangerne bortfalder. Molerne foreslaas funderet paa de faste Jordlag, der antages at ligge i Dybden 30—40 m under Havets Niveau, hvilket med det krævede Prisniveau — 1939-Priser + 40 pCt. — af Firmaet anslaaes at ville koste 69 Mill. Kr. Firmaet udtaler, at derefter er alle Vanskeligheder for Gennemførelsen af den aabne Kanal overvundet, og det fremgaar af denne Udtalelse, at den største Vanskelighed ved Spørgsmaalet, nemlig, som jeg før fremhævede, det materialvandringsmæssige Problem, herunder Problemet om Begrænsning af Thyborøn Kanals Dimensioner af Hensyn til Oversvømmelserne i Limfjorden, ikke er blevet bemærket, endskønt Opmærksomheden udtrykkeligt var henledt derpaa i Indbydelsesskriftet. Firmaet udtaler dernæst, at man, saafremt dets Formodning om, at Thyborøn Kanal paa denne Maade kan holdes aaben, skulde slaa fejl, vil kunne lukke Kanalen med en Dæmning bag Tangerne, dog en Dæmning, der er langt kortere end den af Kommissionen foreslaaede, og som forudsætter, at man skal stole paa de af Havet truede Havdiger, og Overslagssummen bliver herefter med Prisniveau 1939 + 40 pCt. i alt 91 Mill. Kr. At denne Lukning medtages i Forslaget tyder ikke paa nogen særlig fast Overbevisning om Ordningens Holdbarhed.

Vandbygningsdirektøren har mod det saaledes fremsendte Forslag først og fremmest indvendt, at Opgaven med Hensyn til Kanalens Stabilisering ikke er løst, og henledt Opmærksomheden paa, hvilke Katastrofer dette kan medføre, saafremt Projektet med den aabne Kanal gennemføres. Endvidere anfører han, at den alternativt foreslaaede Lukning af Kanalen ikke er forsvarlig, og at det tekniske Udvalg selv oprindelig havde beskæftiget sig med denne Tanke, men havde kasseret den. At beslutte at lukke senere, saafremt Ordningen viser sig uholdbar, maa anses som meget risikabelt, idet Forholdene kan have udviklet sig saaledes, at der sker store Ødelæggelser, før Lukningen er fuldført. Desuden fremfører Vandbygningsdirektøren adskillige til Dels meget væsentlige Indvendinger mod den foreslaaede Molekonstruktion, der til Trods for den meget høje Pris ikke anses for hensigtsmæssig i teknisk Henseende.

Som nævnt var det krævet, at de i Konkurrencen deltagende Firmaer skulde fremkomme med bindende Tilbud og Ga-